

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/537/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613222684
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6613222684.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Jany Haluškovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD., v spore žalobcu N. A., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom R. XXX, XXX XX Y., právne zastúpeného advokátom JUDr. Ľubomírom Ivanom, so sídlom Dukelských hrdinov 22, 960 01 Zvolen, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č. k. 7C/97/2013-146 (v záhlaví rozhodnutia nesprávne uvedené č. k. 7C/79/2013-146, pozn. odvolacieho súdu) zo dňa 23. 03. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Žalobca m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“ resp. „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 23. 03. 2015 (nesprávne označeným č. k. 7C/79/2013-146 oproti správne 7C/97/2013-146) zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho Rozhodcovského súdu VICTORIA, Rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, Žilina, sp. zn. RK- PC-1986/13-LP zo dňa 11. 10. 2013 (prvý výrok) a odložil jeho vykonateľnosť do právoplatnosti tohto rozsudku (druhý výrok). Zaviazal žalovanú, aby žalobcovi nahradila trovy právneho zastúpenia 1 292,17 € na účet jeho právneho zástupcu v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (tretí výrok) a na zaplatenie súdneho poplatku 331,50 Slovenskej republiky v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (štvrtý výrok).

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol s poukazom na § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“), že nedošlo k uzatvoreniu písomnej zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 29. 06. 2012 medzi žalovaným a žalobcom, pretože žalobca navrhol v oferte ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len „RPMN“) 70,02 % a predpokladanú RPMN po poskytnutí revolvingu 63,32 %, pričom žalovaný akceptoval RPMN 70,14% a predpokladanú RPMN po poskytnutí revolvingu 60,50%. Tým došlo k zmene návrhu na uzatvorenie zmluvy, ktoré je v zmysle § 44 ods. 2 OZ novým návrhom. Rovnaké zmeny zo strany žalovaného obsahuje aj oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. S týmito skutočnosťami sa rozhodcovský rozsudok nevysporiadal, preto ho okresný súd považoval za nesprávny podľa § 40 ods. 1 písm. j/ zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní účinného k 29. 06. 2012 (pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa). Okresný súd poukázal aj na absenciu dohody o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktoré sú obligatónnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie mal za to, že samotná zmluva o revolvingovom úvere nebola platne dojednaná, preto je pri rešpektovaní pravidla stanoveného v § 5 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z. neplatnou aj rozhodcovská

zmluva. Vzhľadom na záver o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy okresný súd zrušil rozhodcovský rozsudok aj podľa § 40 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Výpoveďou žalobcu mal okresný súd za preukázané, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, žalobcovi bola predložená ako formulárová predtlač, ktorej obsah nemal možnosť ovplyvniť, keď boli doplnené len osobné údaje povinného - meno, bydlisko, dátum narodenia. Rozhodcovská zmluva bola žalobcovi daná na podpis bez ďalšieho oboznámenia pri podpise revolvingového úveru. Za daného stavu žalobca nevedel posúdiť svoje možnosti a ovplyvniť obsah zmluvy. Nemal vedomosti o tom, čo znamená rozhodcovská zmluva. Nebol mu poskytnutý ani jej exemplár. Súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo/1/2012, podľa ktorého má byť spotrebiteľovi návrh na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy predložený spôsobom, z ktorého je zrejmé, že mu je poskytnutá možnosť voľby prijať, alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov v rozhodcovskom konaní. Okresný súd argumentoval aj tzv. geografickou neprijateľnosťou miesta konania, čo znamená v zmysle rozsudkov Súdneho dvora EÚ Océano Grupo Editorial (C - 240/1998) a Salvat Editores (C-244/98), že sídlo rozhodcovského súdu je od bydliska žalobcu neprimerane vzdialené oproti miestne príslušnému súdu v prípade určovania príslušnosti podľa procesných pravidiel. V zmysle Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993 je riešenie sporov zo spotrebiteľských zmlúv v rozhodcovskom konaní neprimerané v tom význame, že podnikateľ ako jedna zo zmluvných strán nesmie zneužívať svoje silnejšie postavenie. Za neprimeranú výhodu súd považuje riešenie sporov cestou rozhodcovských súdov, kde nie je potrebné nariaďovať pojednávania a tieto spory sa tak prenášajú zo sústavy nezávislých súdov, ktoré dôsledne uplatňujú kontrolu ochrany spotrebiteľa, na rozhodcovské súdy, ktoré v danom prípade uplatňujú kontrolu ochrany spotrebiteľa len formálne. Takto formulovaná rozhodcovská zmluva znemožňuje fakticky voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu nezávislým súdom. Okresný súd mal za to, že rozhodcovská zmluva je neplatná aj s poukazom na § 53 ods. 5 OZ, pričom neprijateľnou podmienkou je riešenie sporov medzi žalobcom a žalovaným cestou rozhodcovského súdu, nakoľko došlo k porušeniu predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a ich aplikácie.

3. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že dôvodnosť návrhu na odklad vykonateľnosti spočíva už v samotnom charaktere prejednávanej veci. Bez odloženia vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku by hrozilo riziko výkonu rozhodnutia, keďže povinný z tohto exekučného titulu podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku a je dôvod očakávať, že nebude dobrovoľne plniť a vyčká až do právoplatného rozhodnutia súdu.

4. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil okresný súd ustanovením § 142 ods. 1 a § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a žalobcovi ako účastníkovi (od 01. 07. 2016 strane) v spore úspešnému priznal náhradu trov pozostávajúcich z trov právneho zastupovania. Pri určení odmeny za jeden úkon právnej služby vychádzal súd prvej inštancie z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení s tým, že odmena za jeden úkon právnej služby je 1/13 výpočtového základu pre každý rok, nakoľko ide o vec, kde je hodnotu sporu možné určiť s nepomernými ťažkosťami. Do trov právneho zastúpenia patrí aj tzv. režijný paušál (v právnom predpise označovaná ako náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné a miestne prepravné, pozn. odvolacieho súdu) a daň z pridanej hodnoty, náhrada cestovných výdavkov a náhrada straty času za cesty na pojednávania v dňoch 18.07. 2014, 13. 08. 2014, 03. 09. 2014, 26. 09. 2014 a 23. 02. 2015 zo Zvolena do Lučenca a späť.

5. Pri uložení povinnosti zaplatenia súdneho poplatku 331,50 € žalovanému vychádzal okresný súd z ustanovenia § 2 ods. 2 prvá veta zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení v spojení s položkou 3 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

6. Proti rozsudku okresného súdu podal žalovaný (prostredníctvom právneho zástupcu) v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a zaviazže žalobcu na zaplatenie náhrady trov právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvej inštancie, alternatívne, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Uplatnil si právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie odôvodnil tým, že závery okresného súdu týkajúce sa neplatného uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere vychádzajú z neopodstatneného predpokladu, kedy by údaj o hodnote RPMN mal byť výsledkom dojednávania medzi zmluvnými stranami. Tento údaj sa však určuje na základe údajov, ktoré môžu a sú výsledkom dohody medzi stranami, sám o sebe sa nenavrhuje, nedojednávajú.

RPMN sa určuje až s ohľadom na schválený úver a na základe údajov úveru. Nemožno preto hovoriť o neprijatí návrhu na uzavretie zmluvy. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN v časti 5 formulára žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru a RPMN schváleného úveru v jeho časti 6 vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení, tak že v bode 6 je uvedená presne. Údaj o RPMN nie je osobitne dojednávaný, ale je výsledkom prepočtu tých náležitostí zmluvy, ktoré boli medzi zmluvnými stranami dohodnuté a sú plne zhodné. Zmluva o revolvingovom úvere zahŕňa ako svoju súčasť (jednotlivé strany tvoriace listinu o právnom úkone nemusia byť samostatne podpísované) aj oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, v ktorom je údaj o konečnej splatnosti úveru vyjadrený dátumom splatnosti jeho poslednej splátky. Zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá na neurčitú dobu. Jej predmetom je poskytnutie úveru a za dohodnutých podmienok poskytnutie revolvingu. V čase podávania žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sa daný údaj objektívne určiť nedá. V zmysle § 5 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere aj rozhodcovskej zmluvy platilo, že ak je súčasťou inak neplatnej zmluvy rozhodcovská doložka, tá je neplatná len vtedy, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy. Ochrana spotrebiteľa vychádza z pojmu priemerný spotrebiteľ, čo zabezpečuje zachovanie právnej istoty aj pre dodávateľa. Aj spotrebiteľ má povinnosť konať s primeranou a očakávateľnou mierou opatrnosti, obozretnosti a zodpovednosti za vlastné konanie. Za individuálne dojednané je potrebné považovať ustanovenie, ktoré síce vopred pripravil dodávateľ, ale spotrebiteľ mal reálnu možnosť ho neprijat', odmietnuť, či anulovať bez toho, aby to malo za následok zhoršenie jeho postavenia v zmysle zániku zmluvy, jej neuzavretia a pod. Uviedol, že žalobca mal možnosť dodatočného odstúpenia od rozhodcovskej zmluvy, čo je základným faktorom definovania pojmu individuálny. Rozhodcovská zmluva nevznikla za stavu, kedy by spotrebiteľ nemal informáciu, že ju prijať nemusí. Táto informácia sa uvádzala hneď v popredí textu rozhodcovskej zmluvy. Existencia rozhodcovskej zmluvy neskončila ani následne, kedy spotrebiteľ v lehote 14 dní mohol uzavretie rozhodcovskej zmluvy dodatočne prehodnotiť. Priamo nad podpisovou doložkou sa v bode 7 rozhodcovskej zmluvy nachádzalo ustanovenie o tomto oprávnení. Uzavretie rozhodcovskej zmluvy nebolo predpokladom, alebo podmienkou vzniku úverového vzťahu. Predmetom rozhodcovského konania bolo zaplatenie peňažnej sumy titulom neplnených záväzkov zo zmluvy o revolvingovom úvere. Nešlo o žiaden prípad, ktorý je v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z. ako predmet konania vylúčený z prejednávania a rozhodovania v rozhodcovskom konaní. Dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku nemôže byť stotožnenie s názorom ohľadne údajnej neprijateľnosti miesta rozhodcovského konania. Ani v konaní pred všeobecným súdom sa nevyhádza vždy a striktné z princípu dostupnosti súdu (napr. miestna príslušnosť pri vecných právach k nehnuteľnosti). Žalobca má objektívnu možnosť dostať sa do miesta rozhodcovského konania. Nie je jasné, z čoho vychádza názor súdu, že žalobca nemal exemplár rozhodcovskej zmluvy k dispozícii po jej uzavretí. Návrh zmluvy aj rozhodcovskej zmluvy je po podpísaní žiadateľom predkladaný na schválenie a prijatie druhou zmluvnou stranou - veriteľom. Následne je vyhotovenie zmluvy aj rozhodcovskej zmluvy odoslané na poštovú adresu dlžníka, ktorú uviedol do žiadosti.

7. Žalobca (prostredníctvom svojho právneho zástupcu) vo vyjadrení zo dňa 09. 06. 2015 k odvolaniu žalovaného uviedol, že nebol riadne žalovaným poučený, čoho dôsledkom bolo uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy v jeho neprospech, takže bola neplatná už od počiatku. Rozhodcovská zmluva nebola osobitne individuálne dojednaná, nebola výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Jej uzatvorenie prostredníctvom formulára znemožnilo žalobcovi zmeniť skutočnosť, že vo veci by mal rozhodovať iný než rozhodcovský súd určený žalovaným. Žalovaným boli taxatívne stanovené Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration Court, s.r.o., so sídlom v Bratislave, alebo VICTORIA, rozhodcovský súd v Banskej Bystrici. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove z 31. 03. 2011 sp. zn. 6CoR 64/2010 a rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8 CoZm/33/2013 poukazujúce na povinnosť súdu v zmysle komunitárneho práva v každom štádiu konania ex offo skúmať, či sa nejedná o spotrebiteľský vzťah a v prípade pozitívneho zistenia aplikovať právne normy spotrebiteľského práva. Uplatnil si právo na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k podanému odvolaniu nevyjadril (§ 374 ods. 1 CSP).

9. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané za účinnosti procesného kódexu, ktorým bol Občiansky súdny poriadok účinný do 30.06.2016. Od 01.07.2016 je súd povinný aplikovať Civilný sporový poriadok (v ďalšom len „CSP“) v zmysle jeho § 470 ods. 1 (prechodné ustanovenie).

10. Na základe podaného odvolania krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) vec prejednal v medziach daných odvolaním, v rozsahu určenom ustanovením § 379 CSP, bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, za použitia § 177 ods. 2 CSP a odvolaním napadnutým rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

11. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinného do 31. 12. 2014 rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

12. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinného do 31. 12. 2014 rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

13. Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

14. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Žalobca bol účastníkom rozhodcovského konania, preto je aktívne legitimovaný v zmysle § 40 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní účinného do 31. 12. 2014 na podanie žaloby o zrušenie tuzemského rozhodcovského rozsudku, pretože popieral platnosť rozhodcovskej zmluvy (od 01. 01. 2015 podľa § 40 ods. 1 písm. a/ sub 3, podľa ktorého tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak účastník rozhodcovského konania preukáže, že rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva). Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku žalobca podal 13. 12. 2013, v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku (14. 11. 2013).

15. Odvolací súd sa stotožňuje v plnom rozsahu s argumentáciou okresného súdu odôvodňujúcou jeho záver, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, čím došlo k porušeniu všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa nielen pri rozhodovaní rozhodcovského súdu (§ 40 ods. 1 písm. j / zákona č. 244/2002 Z.z.), ale aj k vzniku neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle § 53 OZ. Podľa § 53 ods. 2 OZ nie je individuálne dojednaným zmluvným ustanovením také, s ktorým mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť jeho obsah. Výsluchom žalobcu, ktorého tvrdenia žalovaný nezpochybnil bolo preukázané, že žalovaný mu predložil spolu so zmluvou o úvere k podpisu ďalšie dokumenty s oznámením, že patria k zmluve a treba ich podpísať. Žalobca nemal vedomosť o rozhodcovskom súde a domnieval sa, vzhľadom na predošlé skúsenosti s uzatváraním iných úverových zmlúv, že ide o poistenie úveru. Rovnopisy dokumentov, ktoré podpísal, nezostali v jeho dispozícii. Toto tvrdenie sa snažil vyvrátiť žalovaný v podanom odvolaní tým, že vyhotovenie zmluvy o revolvingovom úvere aj rozhodcovskej zmluvy malo byť odoslané na poštovú adresu žalovaného, ktorú uviedol do žiadosti. Žalovaný žiadnym spôsobom svoje tvrdenie nekonkretizoval. Neuviedol, kedy bola zásielka podaná na poštovú prepravu a kedy bola žalovanému doručená. Nemožno potom prihliadať na ďalšie tvrdenie žalovaného, že žalobca ako spotrebiteľ mohol v lehote 14 dní uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy dodatočne prehodnotiť a od rozhodcovskej zmluvy v zmysle jej bodu 7 v tejto lehote písomne odstúpiť. Rozhodcovská zmluva bola predložená žalobcovi na podpis vo forme predtlačenej formulára, kde boli doplnené len jeho osobné údaje. Súd sa stotožňuje s tvrdeniami odvolateľa o tom, že Súdny dvor EÚ a komunitárne právo pri osobe spotrebiteľa vychádzajú z pojmu priemerný spotrebiteľ, pod ktorým je potrebné rozumieť osobu, ktorá je v primeranom rozsahu obozretná. Primerane obozretná nemôže byť osoba nedisponujúca právnickým vzdelaním, ktorá nemá vedomosť o spotrebiteľskom práve a o rozhodcovskom konaní ako alternatívne súdneho konania. Primeranosť rozsahu obozretnosti spotrebiteľa je potrebné posudzovať individuálne v každom konkrétnom prípade vychádzajúc z osobných daností spotrebiteľa, informácií, ktoré mu boli poskytnuté, okolností uzatvárania zmluvy. Žalovaný nevyvrátil tvrdenia žalobcu o tom, že pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy vychádzal so svojich predošlých skúseností z čerpania úveru zabezpečeného poistením.

16. Odvolací súd považuje za vecne správne a za riadne zdôvodnené aj rozhodnutie okresného súdu o odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku vo vzťahu k výroku o jeho zrušení, ktorý doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. Ide o hospodárne rozhodnutie zohľadňujúce, že pri prípadnom vedení exekučného konania by došlo k preskúmaniu jednotlivých podmienok rozhodcovského konania a exekučného titulu, ktorý bol v ňom vydaný, ex offo exekučným súdom, takže je praktickejšie vyhnúť sa ďalšiemu súdному konaniu odkladom vykonateľnosti.

17. Žalobcovi z titulu plného úspechu vo veci patrí náhrada trov konania na súde prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP (§ 142 ods. 1 O. s. p. účinného do 30. 06. 2016). Nakoľko predmetom konania bolo zrušenie rozhodcovského rozsudku a odklad jeho vykonateľnosti, okresný súd postupoval správne pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny poskytovanej právnej služby vo výške 1/13 výpočtového základu v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ platnej vyhl. č. 655/2004 Z. z.. Preskúmaním spisu však odvolací súd zistil, že nie sú splnené podmienky pre potvrdenie, alebo zmenu tejto časti odvolaním napadnutého rozsudku, preto v tejto časti rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie (§ 388, § 389 ods. 1 písm. b) CSP). Okresný súd priznal odmenu podľa § 14 ods. 1 písm. c/ uvedeného právneho predpisu v plnej výške za účasť na pojednávaní 03. 09. 2014, ktoré však bolo, ako vyplýva zo zápisnice o pojednávaní, odročené bez prejednanía veci, preto je namieste postup podľa § 14 ods. 5 písm. b/. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, či sa okresný súd pri priznávaní náhrady trov konania za tento úkon právnej služby žalobcovi z titulu náhrady straty času a náhrady cestovných výdavkov zaoberal tým, že žalobcu zastupovala advokátska koncipientka I. W. J., ktorá je síce zamestnankyňou substitučného právneho zástupcu I. V. U. so sídlom S. R. XX, F., ale má trvalé bydlisko v mieste sídla konajúceho súdu v W. ani to, k akým zisteniam došiel. Rozhodnutie okresného súdu nie je preskúmateľné ani vo zvyšnej časti priznanej náhrady cestovných výdavkov, lebo z jeho odôvodnenia nie je zrejmé, či a akým spôsobom mal súd preukázané tvrdenie žalobcu o priemernej spotrebe pohonných hmôt použitého motorového vozidla a o ich cene. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

18. Výrok o povinnosti nahradiť súdny poplatok je v súlade so skutkovým stavom aj právnou úpravou, preto ho odvolací súd ako vecne správny potvrdil (§ 387 CSP) stotožniac sa s jeho odôvodnením okresným súdom.

19. Záverom odvolací súd uvádza, že v záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie bolo nesprávne uvedené číslo konania 7C/79/2013-146. Ide o zrejmú chybu v písaní, ktorá vznikla vymenením poradía číslic 7 a 9 (správne číslo konania je 7C/97/2013-146). Vzhľadom na zásadu hospodárnosti konania odvolací súd i napriek tejto formálnej nesprávnosti odvolanie prejednal s tým, že úlohou súdu prvej inštancie bude túto nesprávnosť odstrániť postupom podľa § 224 CSP.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).